

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Henrichus Stromer Aurbacchius, medicinae doctor, Iohanni Reuchlin Phorcensi LL. doctori S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCHLIN. LIBER SECVND.

tédam. Sed quæ tua est laudatissima facilitas, si non nobis, nostro certe erga te amori Mi Capnion ignosces, qui quo est ardentior, eo absurdiora quæq; audere consuevit. Bene uale spléndidissimum ueræ philosophiæ Lumen. Mittimus uná cum his literis opuscula quædam Basiliæ, nostra nuper industria lato donata, cum aliis quibusdam, quæ ut huius ingenioli primicias, lata precor fronte suscipias. Iterum uale. Salutant te hic omnes boni & docti. Lipsiæ Nonis Ianuariis. Anno M. D. XVIII.

Henrichus Stromer Aurbacchius, Medicinæ Doctor,
Iohanni Reuchlin Phorcensi LL. Doctori
S. D. P.

NE MIRERIS uir eloquentia atq; iuris prudentia abso-
lutissime, q; ego tibi incognitus incultis uerbis audeam tuis
terribissimis auribus obstrepere. Id enim euenit, non ex teme-
ritate, sed incredibili & flagrâti nostro erga uniuersos eruditos ho-
mines amore. Es enim homo sincero amore & summa ueneratio-
ne dignissimus, qui primus hebraicam linguâ solute hactenus ac-
ruffice stridentem, donec abs te legibus dicédi subiiceretur, gram-
maticis nodis apte & concinne perstrinxeris, tam aperto artificio
quod uel mediocri ingenio præditus suo Marte tuis ex præceptis
perdiscere ualeat. officium certe cunctis mortalibus, obuiis ulnis
excipiendum, cum summa gratitudinis relatione. Taceo q; bene
meritus sis de latina gente tuis multiuariis poematibus admodû
ornate excusis. Nam quoties tua intueor scripta, id de te iudico
quod longe eruditissimi uiri omnes. Ignosce q; me doctissimis an-
numeravi. Iudicat autem doctus eruditorum exercitus nō minus
recte quàm uere, te uniuersam Germaniam atq; etiam Latium,
Græco, latino, & Hebraico sermone tribus summis eloquiis istis il-
lustrasse. Camillum profecto omnium sententia in Germania re-
fers. Tu qui bonas literas cadentes & marcescentes in pristinum
nitorem sustuleris. Solus omnibus germanis ingenii decus & glo-
riam præfers. Solus Germaniam literis ubiq; gentium ornas.
Itaq; magna tibi debet Germania, qui unicum germanicæ uirtu-
tis sis monumētū. Merito igi; Germâi tuas deplorât aduersitates.

EPIST. ILLVST. VIRORVM AD

Aequissimo iure aduersus tuum nequissimum hostem, tui causa
 inirent sanguinolentum prælium, q̄ is infamis famicida, iuris &
 æquitatis atrox Præuaricator, tuam uenerandam senectutem, fa-
 mam puram, præclarissimam doctrinam calumniatur, lacerat, &
 pedibus subdere nititur. Vtinam ima tellus dehiscat, & tinctum lu-
 dæum deuoret, atq; etiam atram Pseudotheologorum aciem, &
 erumnosam Fraterculorum conuentionem, quod inutile ignarâ
 atq; atrocissimum genus hominum, crudelem tuum calumniato-
 rem fouet, aduersus te iniustissime subsidia ei ministrat, ut ob uir-
 tutem oppugneris, quod penitus meum cor exulcerat. Sed latius
 q̄ epistolæ modus poscit, euagatus sum. Tu ob singularem quo re
 prosequor amorem, nostram garrulitatem æquo feras animo, &
 animi affectibus tempera. Deus solus iudex æquus eo uertet, ut in
 iustos tuæ nobilis famæ hostes deuincas, quod etiam atq; etiam ti-
 bi precor. Hoc unum te nescire nolo. Tui honoris lupum nouas
 qualdam ineptias quibus tuam famam demerit congestisse, quas
 Archipræsuli Mogūtinensi, Mademburgensi, Halberstatteni &c.
 æque potenti atq; iusto Archeprincipi domino meo clementissi-
 mo dicauit. Speras eo, & odium principis tibi excitaturum, & sub-
 sidium ab illustri sua gratia se aduersus te impetraturum. Aderam
 fortuito cum ille futilis libellus detractorius offerretur Principi,
 & unâ cum nonnullis eruditorum defensoribus sententiam inter
 posui, adeo ut Princeps nec librum, si qua alioqui decuisset gratia,
 acceperit, & latorem inauditum insalutatamq; abegerit. Quare
 tibi persuadeas, & Archipræsulum meum, tui amâtem esse, & gra-
 uiter lacerationem tuæ famæ ferre. Croto tui honoris sedulo pro-
 pugnatori libellum tuæ dignationi mittendum tradidi, ut te eo
 melius defendas. Quod si ab his calumniis ullo modo te uindica-
 re quirem, credas omne tuo nomine subirem onus. Non me Her-
 cule aliquod maius beneficium me in te conferre putabam, q̄ ut
 tuum honorem pro nostro amore qua possẽ fidelitate defensa-
 rem. Cæterum quo planius tibi innotescam; meas ineptias quas
 aduersus pestilitatem edidi simul ad te mitto, non q̄ ducâ eas tua
 lectio dignas, sed ut tuam limam subeant, & meum singularem
 erga te amorem testentur. Oro igitur, nostram amicitiam nõ ex

plodas, & nos tuis amicis connumereres. Vale foelici auspicio literarum decus, & me te amantem redama. Prid. Kal. Septemb.

Hulderichus de Hutten, Ioanni Reuchlin S.

PER, æ, caput tuum oro, p̄r siquid hoc charius utriq̄, noli tristitia ominari nobis. Quid em̄ ista sibi uolunt̄ sin breui moriar, satis tibi respōdebit uirtus tua. Noli me terrere obsecro. Noli ipse imponere necessitatem tibi, & illum refer animum quo solitus es ferendis aduersis uti. Multos ultro ferocientes formidulosus dux milites his querelis emollitos reddes. Ne tibi desis. Ne ardetibus pro te muliebre istud obstrepe sin breui moriar. Immo nō moritur qui sic uixit. Istis enim annis quicquid addes, lucro ac cesserit. Gloria abunde est. Sēsisti uiuens ea de te testimonia, quæ paucis prius mortuis cōtigerunt, ac ipse posteritati interfuisti tuæ. Quod ad me attinet, satisfactū meo in te studio arbitror, uel hoc solo quod inter Reuchlinistas numeratum haud obscure me uiderim. Prōinde cōfirma te fortissime Capnion. Multum oneris tui in nostros humeros translatum est. Iam pridem incendiū conflo, quod tempestiue spero efflagrabit. Ipsum te quiescere iubeo. Eos mihi adiungo militiæ socios, quorum & ætas & conditio, pugnae generi par est. Breui uidebis lugubrem aduersariorū tragediam ē ridendum theatro exhibitari. Hæc diuersa opinante te melior. Neq̄ enim de me si recte suspicareris, ista scriberes. Noli deserre causam ueritatis. Egon' deseram aut hanc aut te huius ducē Modicæ fidei Capnion. Q̄ non nosti Huttenum. Immo si tu hodie deferas, ego istud (quantum per me fieri poterit) restitua bel- lum, nec mihi ignauos cœptorum comites arbitrare. His stipatus confortibus ingredior, quorum unumquēq̄ huic colluioni satis futurum putes. Capnionis præconium per ora uirum uolabit. Feres ipse & hinc & aliunde ingentem laudem extra periculum securus. Hæc uolui ne ignorares. Vale, ac integrum te nobis serua. Iterum uale. Bononiæ. Idib. Ianuar. Anno M. D. XVII.

Cunradus Mutianus Decretorum Doctor, Cunrado Peutingero Augustano.

A